

denne Behandling. Det er navnlig da Forslaget, som det blev vedtaget af Folketinget for 2 Aar siden, og som jeg var Ordfører for, der har været Genstand for forskjellige Angreb. Jeg skal ikke her komme ind paa disse Angreb, hverken paa, hvad der angaar Amtsgaenser eller Valgsteder eller andet saadant, men der er dog et Angreb, som jeg nødvendigvis maa svare paa, og det er det, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Bahnsen) fremførte om, at dette Forslag skulde have stabt en Valageometri. Dette Angreb maa jeg aldeles bestemt tilbagevise. Der har ikke været Spor af Valageometri i dette Forslag. Det er alene affattet for at skaffe den mest retfærdige Fordeling omkring i Kredse, som der kunde findes. Jeg er mig bevidst, at der er kommet Distser frem om at give visse Kredse en politisk Farve forskellig fra den, de ville faa efter den retfærdige Fordeling, men disse Distser ere blevne afviste, hvørsomhelst de stred mod den Retfærdighed, som Fordelingen maatte kræve. Men fordi jeg endnu den Dag i Dag anser dette Forslag for at indeholde en fuldt retfærdig Fordeling af Kredse — og jeg tør maatte sige den retfærdigste, som endnu har foreligget — har det ingen Sinde været fremsat som noget Ultimatum. Jeg har altid været villig til, naar man ikke kunde faa det bedste, da at lade sig nøje med det næstbedste, og havde Landstinget virkelig villet forhandle paa det af Regering og Folketing vedtagne Grundlag, vilde vi maatte nu have været ude over hele Spørgsmaalet. Men naar Landstinget gaar hen og kuldstaster det hele Grundlag, hvorom man var enedes efter mange Aars Forløb, saa er det Landstinget, som har bragt Sagen til at strande. Det, jeg derimod holdt mig til, da jeg havde Ordet, var i det væsentlige, at jeg søgte at vise, at det Forslag, her foreligger, hverken med Hensyn til Antallet af Medlemmerne eller til Fordelingen i de enkelte Kredse, var overensstemmende med Grundloven. Nu har jeg i Dag til min Overraskelse hørt, at den ærede Minister ville bevise, at det var i Overensstemmelse med Grundloven, der kræver, at Forholdet skal være som 1 til 16,000, at vedtage et Forslag, hvorefter Forholdet bliver som 1 til 20,000. Jeg maa tilstaa, at det er første Gang jeg har hørt en saadan Paastand fremsat. Lignende Forslag have ofte været forhandlede her i Tinget, men endnu har jeg aldrig hørt, at nogen har sagt, at en saadan Forandring i Forholdstallet var overensstemmende med Grundloven. Jeg kunde i den Henseende anføre Udtalelser fra højt ansete retskærde, baade her i Salen og

uden for den, som netop have erklæret, at det ikke var en tro Opfyldelse af Grundloven. Den ærede Minister henviste til den Gennemførelse af Grundloven, der var sket ved Valgløvene. Men jeg hørte ikke, at den ærede Minister kunde paavise, at der ved nogen af de Valgløve, han nævnte, var sket en Forandring af Forholdstallet fra det, der bestemmes i Grundloven. I 1849, da den første Valgløve blev givet, gik man ud fra det, som man den Gang forudsatte vilde blive Resultatet af Folketællingen i 1850. Det viste sig ogsaa at være rigtig. Det blev omtrent 1,400,000, som man havde antaget, da man i Grundloven satte Forholdet som 1 til 14,000 og fordelte Valgkredse derefter. I 1867 havde man Aaret i Forvejen forandret Tallet og sat Forholdstallet som 1 til 16,000, idet man gik ud fra Folketællingen, som den Gang forelaa, nemlig den fra 1860. Naar man ikke gik ind paa en ny Fordeling af de enkelte Valgkredse, var det simpelt hen, fordi man stod foran en Folketælling i 1870 og man vilde oppebie Resultatet deraf. Saa vidt jeg kan fortaale Numærkningerne, staar det der, at man den Gang foretog en ny Fordeling af Valgkredse, men det var jo slet ikke Tilfeldet; man blev staaende ved den bestaaende Tilstand, fordi man ikke fandt den mere uehelig, end at den jo nok kunde vedblive endnu de 3 Aar, til der blev foretaget en ny Folketælling, der maatte vise, om der burde finde en Omlægning Sted. Naar den ærede Minister fremdeles heraabte sig paa de Tal, der den Gang fandtes i enkelte Kredse, maa jeg dog gøre opmærksom paa til Sammentælling mellem den Tilstand, der den Gang forelaa, og det Forslag, som man nu kræver bort Samtykke til, at den Gang var Antallet af Kredse paa mellem 14 og 18,000, altsaa med et Spillerum af 2,000 paa hver Side af Forholdstallet, 65, medens det nu kun er 38. Af Kredse, der havde over 19,000 Indbyggere, var der den Gang kun 9, medens der nu er 54. Det synes tilstrækkeligt at vise den overordentlige Forskel mellem den Fordeling, som man den Gang fandt kunde gaa endnu i 3 Aar, indtil man fik en ny Folketælling, og den Fordeling, der her foreslaas, og som efter den ærede Ministers egne Ord skulde være i en længere Aarrække. Naar jeg undtager den højtærede Minister, har jeg heller ikke hørt, at nogen anden, der har haft Ordet, har villet paastaa, at Forholdstallet efter dette Forslag bliver i Overensstemmelse med Grundloven. Man har sagt, at den nuværende Tilstand er i højeste Grad i Strid med Grundloven, medens det, der her fore-